

[Leif Hermann]

hvorvidt det skal inddrages centralt under miljøstyrelsen.

Det er naturligvis væsentligt af hensyn til miljøbeskyttelsen, at vi får det mest effektive tilsyn. Men det er vores opfattelse i socialistisk folkeparti, at et af de mest effektive tilsyn, der kan udøves, er at gøre miljøkampen til en borgerretsbevægelse. Det vil være oplagt en svækkelse at inddrage så mange områder, som der efter beslutningsforslaget er tale om, under en central tilsynsinstans. Der ved vil borgerens vej fra konstatering af forurening til tilsynsmyndigheden blive for lang. Borgeren vil blive fremmedgjort i forhold til mulighederne for at påvirke tilsynsmyndighederne. Man skal ikke underkende, at jo større betydning miljøspørgsmål får for kommunerne, jo større betydning vil disse spørgsmål naturligvis også få i forbindelse med valgene til kommunalbestyrelser og amtsråd.

Det er altså med nogen betænkelighed, socialistisk folkeparti tilslutter sig et sådant forslag, og vi har da heller ikke endnu afklaret vores holdning til det. Det forholder sig sådan, at vi i miljøudvalget i øjeblikket overvejer et forslag, hvorved vi styrker miljøministerens indkaldelsesbeføjelse, når der er afgørende miljømæssige hensyn, der taler for det.

Det er helt oplagt, at hvis der er afgørende miljømæssige hensyn, så må man naturligvis også ud over enkeltafgørelsesområdet kunne indkalde enkeltområder eller enkeltvirksomheder til et direkte centralt tilsyn. Men det skal understreges, at hvis det skal ske, så må det være den absolutte undtagelse, eller der må være situationer, som i det næste beslutningsforslag, vi skal snakke om, der helt konkret påviser, at her er der nogle opgaver, som de kommunale tilsynsmyndigheder ikke magter og formentlig ikke vil kunne komme til at magte, dels på grund af virksomhedens ressourcer i disse sager, dels på grund af virksomhedens øvrige snedige indfald, eventuelt virksomhedens forgrening ud over kommunale og amtskommunale grænser.

Det er altså med nogen skepsis, vi ser på det forslag, der ligger på bordet. Vi kan dog sige så meget, at vi lover et positivt udvalgsarbejde, fordi der er peget på et væsentligt problem.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da fru Lone Dybkjær fortsat ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne udtale, at det radikale venstre har den opfattelse, at alle myndigheder efterhånden har fået øjnene op for, at befolkningen synes, at miljølovene skal tages alvorligt. Vi mener derfor, at det hidtidige princip på området bør fastholdes, idet vi forventer, at der opstår en acceptabel praksis. Det radikale venstre kan derfor ikke anbefale det foreliggende forslag.

Ove Jensen (FP):

En af konsekvenserne af forslaget vil jo være et alvorligt indgreb i det kommunale selvstyre, og da fremskridtspartiet ikke mener, at en gennemførelse af forslaget vil betyde sikkerhed for, at vi får et bedre og renere miljø, kan vi ikke støtte forslaget.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg tror såmænd ikke, der er megen tvivl om, at intentionerne hos socialdemokratiet er gode. Man vil gerne styrke tilsynet med de kemiske virksomheder, der hører under det, der hedder kapitel 5, punkt D i bilaget, men jeg tror ikke, at den bedste styrkelse af tilsynet går over en yderligere centralisering. Jeg mener, det er vigtigt, at vi fastholder den centrale beslutningsprocedure, altså det centrale tilsyn. Jeg tror, det er meget problematisk af to årsager, hvis man går ind for forslaget, som det er udformet her.

Den første er, at de folk, der bor i områderne, hvor forureningen finder sted, får kortere snor i, hvad der sker med hensyn til tilsynet. Det skal jo ligge i miljøstyrelsen fremfor i amterne. Det ligger jo rent faktisk ikke i kommunerne, men i amterne, for for de fleste af disse virksomheder og vedrørende det, der har med spildevandsudledningen at gøre, ligger den store del af tilsynet i amterne. Det tror jeg er et problem, for rent faktisk har det vist sig, at de, der kan holde tilsynsmyndighederne i ørerne, er forskellige miljøgrupper og forskellige andre grupper rundt omkring, enkeltpersoner rundt omkring i landet, som bor i de områder, hvor forureningen finder sted, og som ikke vil acceptere den. Jeg tror faktisk, at man svækker deres position, hvis man følger de retningslinjer, som socialdemokratiet har stillet op her.

Det andet, jeg tror vil ske, er, at man overbebyrder miljøstyrelsen. Hvis dette forslag